

nøjagtig kendes. Man har her faaet udtømmende Oplysninger baade for den ene og for den anden Virksomhed, saaledes at vi faa nøjagtigt som vel muligt kende alle deres Forhold. Og det Resultat — jeg skal holde mig fra at gaa i Enkeltheder her, det vilde føre for vidt — men det Hovedresultat, som fremkommer, er det, at medens der for de to store Papirpositioner, som omfatte Papir, Trykpapir og Skrivpapir, her er indført for 207,000 Kr. i Gennemjuit i Maren 1890—94, saa er den Skat, som de danske Papirforbrugere have maattet svare til disse Fabrikker i det samme Mæemaal, 1 Million Kroner, med andre Ord altsaa omtrent det Femdobbelte. Man vil ikke kunne ønske sig en kraftigere og stærkere Illustration til, i hvor høj Grad det vil kunne være til Fordel for Forbrugerne — i langt højere Grad, end Tallene i Toldstatistikken synes at angive — hvis man kom til at gaa ned paa disse beskattede Toldsatser. Her vilde Forstællen ikke blive dobbelt, men mange Gange flerdobbelte. Og der er adskillige løjrlige Tanker, som kunne komme til at røre sig i en her, naar man ser paa den Million. Lad os endda fra denne Million, for ikke at have undladt noget, der kan stille det hele i et mildere Lys, drage de ca. 180,000 Kr., som Papirfabrikkerne svare i Told af deres Naar- og Hjælpestoffer, hvoraf jo for øvrigt Hovedbestandene er Told af Papirmaffe, som delvis ikke svares til Statskassen, men til andre private, for der er jo saadan en behagelig Fordeling i disse Ting hele Linien rundt — men lad os drage disse 180,000 Kr. fra, saa faa vi endda godt og vel 800,000 Kr., og hvad er saa de forenede Papirfabrikkers Aktiekapital? Det var $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og er nu $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men, som det af Fabrikkerne selv er opløst, er det ikke en egentlig Forøgelse af Driktkapitalen, men blot en Konvertering af Prioritetsgælden; man har udvidet Aktiekapitalen og har dermed betalt sin Gæld eller en Del af den, saa at man egentlig er berettiget til, naar man taler om Forretningen, at holde sig til de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Man vil saa se, at de danske Papirforbrugere betale aarlig til de forenede Papirfabrikker over 30 pCt. af deres Aktiekapital. Hvis man ønskede sig et Eksempel paa, hvorvidt Urimeligheden kan drives i økonomisk Lovgivning, saa tror jeg, at dette Eksempel vilde tage Præmie, selv om Konkurrencen var temmelig haard. Vil man tage de $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., bliver det endda over 20 pCt. Der er endvidere en anden Ting med Hensyn til disse Indførselsforbud, som gælder ogsaa i vor Toldlov, og som man ikke maa glemme, og det er det Tab,

som der ved foraarjages Statskassen, idet man har beregnet Statskassen en Indtægt, men denne Indtægt faktisk ophører for Statskassen, fordi den gaar i private Folks Lomme. En anden Side derved er jo dette, at den Indtægt, som derved udebliver for Statskassen, jo skal staffles til Veje paa en eller anden Maade, og derfor blive alle disse mange Indførselsforbud, vi have i vor Toldlov eller de Toldsatser, som ere saa høje, at de nærme sig til Indførselsforbud, et af de væsentligste Momenter, som drive Tolden paa de almindelige Forbrugsartikler op, thi Staten maa jo tages et Steds fra. Der er ikke Tvivl om, at et af de vigtigste Midler til at faa Tolden paa de almindeligste Livsforbrødenheder og Forbrugsartikler ned, vilde netop være at ophæve de Indførselsforbud, vi have i vor Toldlov. Jeg fremhævede før, at vi kunne saa let overskue Forholdene her, fordi der var en Ringdannelse, og jeg skal tilføje, at Eksemplet er jo ogsaa tilhaende i den Retning, at det viser, at hvor der dannes Ringe, vil det være let at udnytte Beskyttelsen saa godt som til sidste Hvid. Hvis man vil gennemgaa den Prisliste, som de forenede Papirfabrikker have meddelt os over de forskellige Papirsorters Pris, og vil sammenholde den Pris, som Fabrikkerne tage, med den Pris, som udenlandskt Papir af samme Kvalitet ufortoldet kan faas for, vil man se, at paa lidt nær udnyttes Tolden saa godt som fuldstændig — ja, der er jo visse Omraader, hvor der udnyttes mere end den, hvilket ikke er en Selvmodsigelse, men noget, der kan lade sig gøre, men det skal jeg ikke komme ind paa — men over en Bank kan man sige, at Toldbeskyttelsen udnyttes fuldt ud. Naar man ser paa andre Omraader, hvor dette ikke er Tilfældet, f. Eks. paa Bomuldsvarefabrikationen, Udvarefabrikationen og forskellige andre Omraader, og man klager over de meget høje Toldsatser, hvad svarer man saa? Ja, mine Herrer, De ville se, at man fra de interesseredes Side i Kommissionen bestandig har svaret os: Ja, det gør ikke saa farlig meget, for den indenlandste Konkurrence ophæver det, vi konkurrere hinanden ned, indtil vi komme til et Punkt, hvor Varen leveres næsten lige saa billigt, som den kan leveres i Udvandet; det hele er blot, at vi holde Markedet for os selv, at vi holde Udlandets Konkurrence ude. Det er nu for det første aldeles ikke rigtigt: Man vil ved at gennemgaa Kommissionens Betænkning i dens Enkeltheder se, at der af Tolden allerede nu udnyttes en meget betydelig Del, f. Eks. for mange af de almindeligst benyttede Klædevarers Beskæmmende fra